A°. 1808. N°. 269.

KONINKLIJKE COURANT.

Zaturdag den 5 November.

HOLLAND.

AMSTERDAM *den* 4 *November.*

HET koninklijk muſeum heeft, binnen kort, twee gewigtige aanwinſten gedaan. De Heer *de Vaynas van Brakell*, Luitenant-Kolonel, kommandeerende het arrondiſſement Gelderland, mitsgaders de Heer *Siccama*, Wethouder der ſtad Leeuwarden, Jonkvrouwe *M. H. Eyelwein*, en de Heer *Beuricius*, Schepen der ſtad Arnhem, gezamenlijke erfgenamen van den Heer Mr. *P. Eyelwein*, hebben aan Zijne Majeſteit, voor Hoogstdeszelfs kunſt-verzameling, aangeboden, en dadelijk overgezonden, alles, uit die erfenis hen ten deele geworden, zoo kabinetjes als bakjes met geſneden ſteenen, voorſtellende de opvolging der Pauſen, der Koningen van Frankryk, der Dogen van Venetien, van het keizerlijk huis van Habsburg, van het Keurhuis Beyeren, en van het huis van Blankenburg, alle op verſchillende ſoorten ſteenen, door den vermaarden keuremberger graveur *Dorſche* gegraveerd, en de kastjes en laadjes, bovendien, met ander gesteente gecierd.

De Kommandeur Baron *van Spaen van Biljoen* heeft insgelijks aan Zijne Majeſteit, ten zelfden einde, aangeboden, eene Venus, van parisch marmer, van de ſchoonſte tijden der griekſche beeldhouwkunst, te Epheſen opgegraven, en eene voortreffelijke buste van *Julia*, de dochter van *Augustus*, in grieksch marmer, benevens 4 fraaije ſchilderijen, waaronder één van het romeinſche ſchool.

De uitdrukkingen, in welke beide deze giften aan Zijne Majeſteit, voor het muſeum, geſchied zijn, dragen de kenmerkelijkſte blijken van de overtuiging, welke de ſchenkeren bezielde, dat enkelde dezer als gefoleerde kunſtſtukken, in de handen van bijzondere perſonen, bijna verloren kunnen gerekend worden voor het algemeen, daar in tegendeel dergelijke ſtukken, in eene groote en openbare verzamelplaats vereenigd, tot verbreiding der fraaije kunſten ſtrekken, en tot den nationalen roem ten ſterkſten medewerken.

Zijne Majeſteit heeft deze geſchenken met erkentenis aangenomen, en is in 't bijzonder gevoelig geweest: zoo wel aan de edelmoedige en verlichte denkwijze der eigenaren van de genoemde kunſtzaamheden, als aan het nuttig voorbeeld daar door aan, aanmoedigingen gezetenen gegeven; terwijl Hoogstdezelve beſloten heeft, het aanbod, de naam des ſchenkers en de aanneming door den Koning, onder ieder ſtuk zou worden ingedrukt.

De Directeur-Generaal der publieke ſchuld brengt, bij deze, ter kennisſe van allen dien het aangaat, dat de bureaux der generale directie van de publieke ſchuld, die tot verwisſeling der ſtaatsſchulden daar onder begrepen, thans in het lokaal boven de groote beurs, binnen deze hoofdſtad, zijn gevestigd.

Amſterdam, den 4den November 1808. *De Directeur-Generaal voornoemd*, C. C. SIX.

De Directeur-Generaal der publieke ſchuld brengt, bij deze, ter kennisſe van allen dien het aangaat, dat, ten bureele van verwisſeling der ſtaatsſchulden, met Maandag den 7den dezer, en voorts alle dagen, de Zon- en feestdagen uitgezonderd, van des ochtends ten negen tot des namiddags ten twee uren, zal worden geadeerd, tot het verrigten der gewone werkzaamheden, en ſpeciaal tot het aannemen van recepiſſen uit de geldleening van 30 millioenen guldens, gearresteerd den 30ſten Maart jongstleden, welke, ter verwisſeling in certificaten, tegen 7 pCt., zullen worden ingetrokken.

Tevens de afgifte van de certificaten, tegens intrekking der medegegevene renverſalen, tot n°. 2400 ingeſloten, aldaar mede zullen plaats hebben, zullende vervolgens, wegens de verdere afgifte derzelven, op de gewone wijze, van tijd tot tijd, in de koninklijke courant advertentie worden gedaan.

Wordende wijders zoodanige inbrengers van recepiſſen uit voornoemde geldleening, welke, op den 31ſten October laatstleden, dezelve in den Haag hebben ingegeven, en, op den 1ſten November, aldaar hunne renverſalen niet hebben afgehaald, geadverteerd, dat zulks, als nu, ten voorſz. bureele alhier, zal moeten geſchieden, doch dat zij tevens verpligt zullen zijn, om opgave te doen van het montant van iedere partij, mitsgaders van den naam van die gene, die de daar bij overgelegde lijst heeft geteekend.

Terwijl, eindelijk, een ieder wordt verwittigd, dat de toegang tot het voorſz. bureau alleen zal zijn langs de trap, geplaatst op de overdekte overloop van de beurs, aan de kant van het rokkin, en welke des namiddags ten twee uren zal worden gesloten.

Amſterdam, den 3den November 1808. *De Directeur-Generaal voornoemd*, C. C. SIX.

FRANKRYK.

PARYS *den* 30 *October.*

Een keizerlijk decreet van den 19den dezer behelst, dat de leden van het centrale conſiſtorie der joden, die in Parys wonen, door den Staatsraad, Prefect van het departement der Seine, zullen worden geïnſtalleerd; zij zullen, in zijne handen, op den bijbel, den eed doen, voorgeſchreven bij het 6de artikel van de wet van den 18den Germinal van het 10de jaar, waar van het formulier aan het tegenwoordig decreet gehecht is. De leden van de conſiſtorien der israëlitiſche ſijnagogen, die in de departementen van het rijk zullen worden daargeſteld, zullen geïnſtalleerd worden door den Prefect van iedere plaats, alwaar eene ſijnagoge is, en in wiens handen zij den eed zullen afleggen.

De eed der leden van de conſiſtorien is vervat in de volgende bewoordingen:

„Ik zweer en beloof aan God, op den heiligen bijbel, gehoorzaam te zijn aan de conſtituten van het rijk, en getrouw aan den Keizer. Ik beloof ook, om te zullen aangeven alles wat ik zal vermeenen tegenſtrijdig te zijn aan de belangens van den Souverein en van den Staat."

(*Journal de l'Empire van den* 30 *Oct.*)

NAPELS.

NAPELS *den* 19 *October.*

Vervolg en ſlot van het officieel relaas der bemagtiging van Capri:

Nauwlijks waren wij meester van Anacapri, of de engelſche Kommandant vereenigde het overige van zijne magt in de verſterkte posten van St. Michel, S. Conſtant en in het fort Maggiore, houdende zijne gemeenſchap met de zee open, en van oogenblik tot oogenblik de hulptroepen verwachtende, welkers aankomst het ons bijna onmogelijk was te beletten.

Deze onſtandvastigheid maakte het bezetten van het lage gedeelte van het eiland bijzonder van belang, doch van het opperſte gedeelte van Capri kan men niet daar het benedenſte komen, dan met een trap van 532 treden, die in de rots is gehouwen, waar langs flechts een man gelijk gaan kan, en die verſteken wordt door het fort Michel, waarvan het geschut niet opgeſteld op deze plaats te ſpelen. Echter, onder begunſtiging van den nacht, en onder de beſcherming van eenige batterijen, welke in haast waren opgeworpen, klom men onze troepen langs dezen weg af. Op het zelfde oogenblik verſcheen de door den vijand verwachten bijſtand in zamengezelschap van 4 fregatten, twee korvetten, drie bilkken, vier bombardeerſloepen, 14 kanonneer-booten, en 9 transportſchepen. Deze vloot hoopte, door het eiland naauwkeurig te blokkeeren, onze onderneming, bij mangel van ammunitie en levensmiddelen, te zullen doen mislukken.

Maar de zorg van het gouvernement was daar reeds op bedacht geweest; 'er was reeds voor 2 maanden voorraad op het eiland. Niettegenſtaande deze voorzorg, wilde Z. M. op eene onfeilbare wijze voor het onderhoud der troepen zorgen, en begaf zich in perſoon naar de poort van Campanella, van daar waargenomen hebbende, de bewegingen van de engelſche diviſie, die door den wind genoodzaakt was, op eenigen afſtand van het eiland te houden, gaf hij onmiddelijk het bevel tot het uitloopen van verſchillende kanonneer-booten; deze hebben het vijandelijk eskader herhaalde malen aangetast, onder het geroep van *leve de Keizer! leve de Koning!* Het gevecht was zeer levendig en had den besten uitſlag; want de vijanden hadden het verdriet, om voor hunne oogen 40 transportſchepen te zien landen, en alle de levensmiddelen en ammunitie, waar mede zij geladen waren, te zien ontſchepen.

Toen rigten onze batterijen zich tegen de forten, en na dezelve voor een gedeelte te hebben onmanteld, hebben wij de Engelſchen gebood zaakt eene capitulatie te teekenen, volgens welke het geheele garnizoen van het eiland krijgsgevangen is; hetzelve zal naar Engeland worden overgebragt en zal, noch tegen den Keizer van Frankryk, noch tegen deszelfs bondgenooten, noch tegen den Koning der beide Sicilien, mogen dienen, dan na uitgewiſſeld te zijn.

Nauwlijks was de capitulatie geteekend of men zag, dan bezet van verſcheidene vaartuigen, het regiment van *Wirtemberg* in zee verſchijnen, komende van Sicilien, tot hulp der Engelſchen; maar helaas te laat: de gunſtige van hunne nederlaag geweest.

Verſchillende mekken van moed hebben, gedurende den loop van deze ſchitterende onderneming, de franſche en napolitaanſche troepen gelijkelijk onderſcheiden; wij zullen ons heuren dezelve medetedeelen. Het garnizoen van het eiland, (en dit is eene weezenlijk eervolle omſtandigheid,) was gelijk in getal met de troepen, die hetzelve hebben belegerd.

(*Journal de l'Empire van den* 30 *Oct.*)

Zie hier deze nieuwe berigten omtrent het nemen van Capri:

Op het oogenblik, dat het vuur der engelſche batterijen het berigte was, landde de Chef-d'eſcadron *Livron*, kommandeerende 600 Korſikanen, met zijnen kanonneerbaat aan eene zeer ſteile rots, en deze den ladder tegen hebbende geſteld, riep hij uit: *Korſikanen, wij kunnen elkanderen niet ſien; maar zoo gij mij volgt, geloof ik, dat wij elkander welhaast zullen kennen.* Op het oogenblik vloog hij als een pijl voor uit, klom de rots met zijne Korſikanen op, maakte een zeer levendig vuur op de

batterij der Engelschen, die den inham of landingsplaats bestreek, en dwong den vijand, om die, na eenen hardnekkigen tegenstand, te verlaten. Deze dappere Chef-d'escadron is aan de hand gekwetst en heeft een vinger verloren; 20 man zijn gesneuveld of gekwetst. Na het nemen van die batterij, zijn alle de troepen ontscheept en hebben de Engelschen, van post tot post, terug gedreven.

Onder de 900 gevangenen, die naar Napels gevoerd zijn, bevinden zich een Kolonel en 18 Officieren. De 800 grenadiers, die vertrokken zijn, om de landings-troepen te versterken, werden gekommandeerd door den Kapitein *Francesco Nicolini*, een Toskaan, die met aanhouding de eer had verzocht, om in deze roemrijke onderneming te deelen.

Het gevecht tusschen onze flotille en die der Engelschen, hetwelk den 10den heeft plaats gehad, is zeer hevig geweest, en heeft tot in den nacht geduurd. Men heeft, gedurende negen dagen, aanhoudend gevochten. Het garnizoen, hetwelk het eiland bezette, was veel sterker, dan men eerst geloofd had.

Men kan zich geen denkbeeld vormen van de hardnekkigheid onzer troepen. In het hevigste van de aktie beklommen zij zoodanige steilen rotsen, dat men moeite zoude hebben op den top te komen, zelfs wanneer men geene andere hinderpaal te overwinnen had. Met een woord, men kan zich een denkbeeld vormen van hunne hoogte, als men zal weten, dat 300 man versterkings troepen meer tijd hebben besteed, om de landings plaats te beklimmen, dan de 1800, die dezelve zijn opgestegen, te midden onder het vuur, en met hunne wapens en bagagie op den rug. Ladders aan te brengen, den berg te beklimmen, het geschut te bemagtigen, en 700 krijgsgevangenen te maken, dit alles was het werk van een oogenblik.

Wij hebben gebruik gemaakt van alle de werken van den vijand, en het eiland bevind zich in eenen geduchten staat van verdediging.

De Generaal *Lamarque*, die aldaar en chef kommandeert, schrijft, dat 15,000 Engelschen 'er hem niet van zouden verdrijven.

(*Journal de l'Empire van den* 31 *Oct.*)

S A X E N.

DRESDEN *den* 17 *October*.

Dadelijk na de aankomst van Z. M., zond de Minister van oorlog aan de twee legercorpsen, die, na de opbreking der legerkampen van Pirna en Bantzen, op de naburige dorpen in kantonnement gelegd waren, bevel, om naar derzelver garnizoens-plaatsen terugtekeeren.

De verlenging van Zijne Majesteits verblijf te Erfurt heeft Hoogstdeszelfs vertrek naar Warschau vertraagd; dit schijnt nu echter, tegen den 23sten, bepaald; een gedeelte van het gevolg zal, binnen een paar dagen, de reis aannemen. De Koningin en de Prinses *Augusta*, benevens de Minister van buitenlandsche zaken, de Graaf *van Bose*, en de Graaf *van Breza*, Minister-President van Polen, zullen Z. M. vergezellen. De Heer *Bourgoing*, Minister van Frankryk, is de eenigste der vreemde Gezanten, die van de reis zijn zullen.

(*Journal de Francfort van den* 30 *Oct.*)

P R U I S S E N.

BERLYN *den* 18 *October*.

Door onderscheiden gemaakte schikkingen schijnt aangeduid te worden, dat de Franschen den aanstaanden winter nog alhier zouden doorbrengen; men had 5000 dekens voor het camp te Charlottenburg gevorderd, en reeds waren 'er 2000 geleverd, ook moest 'er een groot aantal kagchels geleverd worden; dan eergister heeft het gouvernement, door een' courier de tijding ontvangen, dat deze stad, tusschen den 20sten en 30sten dezer, ontruimd zal worden. Naar men zegt, zal de Generaal *St. Hilaire*, die alhier het bevel voert, zich als kommandant naar Stettin begeven, welke stad, tot op den vrede met Engeland, door de Franschen bezet zal blijven.

Sedert gister zijn onze papieren aan het dalen, zonder dat men nogtans de ware oorzaak daar van weet.

Den 15den dezer, des morgens ten 6 uren, is het lijk van Hare Koninklijke Hoogheid de weduwe van Prins *Hendrik* van Pruissen zonder eenige staatsie bijgezet; alleenlijk stond de burgerij, van het paleis tot aan de kerk, geschaard. De dood van deze Prinses is een groot verlies voor de armen, aan welken zij jaarlijksch 3000 dalers uit hare schatkist deed toetellen.

(*Journal de Francfort van den* 28 *Oct.*)

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT *den* 29 *October*.

Het in Holland, onder de bevelen van den Majoor van *Corff*, georganiseerd russisch bataillon is gister avond alhier aangekomen, en zal morgen den marsch voortzetten, om naar Rusland te keeren.

(*Journal de Francfort van den* 30 *Oct.*)

P U B L I E K E F O N D S E N.

De beurspriis van diverse effecten was, op Donderdag den 3den November 1808, te Amsterdam, als volgt:

HOLLAND.

Oude Obligatiën	2½	pCt.	32 à 33	Nation. Loterien	2½	pCt.	35 à 35½
Recepissen Ge-				Dito dito . . .	3	—	40 à 40½
fort. Neg. 1795	2½	—	34½ à 34¾	Dito dito 1795	3½	—	46¼ à 46½
Dito Vrijwillige				Dito dito 1801	3½	—	46¼ à 46½
Negoc. 1797	5	—	64½ à 64¾	Dito Domeinen	4	—	79 à 79½
Dito Nek. 1804	5½	—	71 à 71½	Dito dito 1802	5	—	66 à 66½
Obligatiën Nego-				Gelder. en Brab.			
ciatie 1807 . .	6	—	100¾	Schavergoedling	4	—	50 à 50½
30 Jarige Renten				Bat. Regc. Josb.			
1788	5	—	79 à 80	na den Vrede	4	—	55½ à 56
20 Jar. dito 1804	5	—	40½ à 41	Certificat. Negoc.			
Nation. Schuldbr.	2½	—	35½ à 35¾	van 1808, .	7	—	92¼ à 92½
Dito Schuldbr. .	3	—	40¼ à 40½	Recepissen dito	7	—	91 à 91½

AMERIKA.

Bij *Willink en Staphorst*, . . .	5	pCt.	106 à 100½	Dito bij *Idem*, van 1 Julij 1791,	5½	pCt.	76 à 76½
AMERIKAANSCHE FONDSEN.				Bij *Idem*, van 1 Nov. 1791,	4½	—	64½ à 65
Bij *Stadnitski*, van 1787, . .	6	—	209 à 211	Bij *Idem*, van 1 Junij 1792,	4½	—	64½ à 65
Bij *van Staphorst*, van 1789, .	6	—	201 à 204	Bij *Hope en Comp.*, C. S., . . .	5½	—	107¼ à 108
Bij *Crommelin*	6	—	130 à 131	Bij *van Staphorst*, C. S., . . .	5¼	—	103¾ à 104
Bij *van Staphorst*, van 1 Jan. 1791,	6	—	86 à 86½	CERTIFIC. *van* ORIG. FONDSEN.			
Bij *Idem*, van 1 April 1791,	5½	—	79½ à 79¾	Bij *v. Staphorst* C. S.	3	—	60¾ à 61

DENEMARKEN.

Op de Kroon, bij *Finman*, . . .	4	pCt.	92 à 93	Op de Tollen, bij *Idem*, ...	4	pCt.	88 à 92
Op de Bank, bij *Dull*, ...	4	—	92½ à 93½	Aziatische Comp., bij *Idem*, . . .	5	—	91½ à 93

SPANJE.

Bij *d'Echenique*,	3½	pCt.	46 à 48	Bij *Hope en Comp.*, 1807, ...	5½	pCt.	70½ à 71½
Bij *Hope en Comp.*, 1805, ...	5½	—	76 à 77				

OOSTENRIJKSCH-KEIZERLIJKE.

Op de Weenerbank, bij *Goll en Comp.*,	5	pCt.	43¾ à 45½	Dito, bij *Idem*,	4	pCt.	41¼ à 43
Dito, bij *Idem*,	4½	—	41¼ à 43½	Certificaten bij dito	5	—	37½ à 38

RUSLAND, bij *Hope en Comp.*, . .	5	pCt.	87¾ à 88	SAXEN, bij *Braunsberg*, ...	5	pCt.	103½ à 104
PORTUGAL, bij dito, ...	5	—	96½ à 97½	FRANSCHE FONDSEN, .			77¾ à 78
NAPELS, bij dito,	6	—	91 à 91½	CERTIFICATEN VAN DITO, bij *Kerwich en Voombergh*, *van Halmaal en Hagendoorn*, en *Willem Borski*, ...	5	pCt.	78¾ à 79
ZWEDEN, bij *Hogguer en Hasselgreen*	5	—	85 à 85½				

WETENSCHAPPEN, LETTEREN EN KUNSTEN.

Karakterschets des Generaals Suwarow.

Onder het getal karakters van eene wonderzinnige oorspronkelijkheid, welke Rusland heeft opgeleverd, verdient de Generaal *Suwarow* den eersten rang, niet alleen als de beroemdste, maar tevens als de gewigtigste. Want, verondersteld zelfs, dat zijne wonderzinnigheid slechts een maske was, werd 'er nogtans veel zielskracht vereischt, om eene dusdanige rol volte houden. Van eenen anderen kant diende deze rol meer in 't oog vallende door de groote hoedanigheden van die dezelve speelde, hem nog tot een middel, om die militaire beroemdheid te vermeerderen, welke het eenigst doel zijner handelingen was, en de eenigste zaak voor hem heilig.

Eene korte gestalte, mager, gespierd, gehard door de gewoonte aan ongemak en onthouding, leenig door gijmnastieke oefeningen, een veel doordringend uitzigt, een altijd ziedend bloed, dat hem nimmer eene volkome rust veroorloofde, eene onverstoorbare tegenwoordigheid des geest, een onwankelbare moed, vele slimheid en geest, eene diepe kennis van het menschelijk hart, een behendig gedrag met eenen onverstaanderbaren wil, gemaktigheid in zijne physische behoeften, de onbegrensdste zucht tot roem, weinig aandoenelijkheid, en alle deze eigenschappen verdekt onder een uitwendig voorkomen van wonderzinnigheid, om niet te zeggen van gekheid, zie daar het afbeeldsel van *Suwarow*.

Men verzekert, dat deze Generaal meer dan een soort van voordeelen verschuldigd was aan zijne buitensporige handelingen: zijne voorgewende gekheid heeft hem dikwijls gedient bij den Souverein, zoo als ook zijne voorgewende dweepachtige vroomheid, bij den Soldaat. De geheime geschiedenis van dezen zonderlingen man zoude zekerlijk zoo belangrijk als onderrigtend zijn; maar het menschelijk wezen, dat alleen 'er de stoffe toe bezat, dat, in eene bediening, welke hem steeds in de nabijheid van *Suwarow* deed zijn, dit buitengewoon karakter, gedurende jaren lang, bestudeerd had, dat wezen, zeg ik, na veel geleden te hebben van hem, en om zijnent wille, is hem in het graf gevolgd, zonder iets te hebben geopenbaard.

Sint Nicolaas was de bijzondere Beschermheilig van *Suwarow*, hij gaf voor, lange gesprekken met dezen Heilig te hebben, en geloofde, door deszelfs bescherming, aan zich zelve de onbeperkste physieke krachten te kunnen verschaffen. Des morgens en des avonds deed hij, voor deszelfs afbeeldsel, lange gebeden, verzelt door eene menigte teekens van het kruis.

Suwarow's voornaamste militaire grondregel was, altijd het eerst aantevallen, zelfs dan, wanneer de minderheid in getal en het onvoordeelige van den grond den aanval hagchelijk deden zijn; eene wijze van krijgvoeren, noodzakelijk tegen de Turken, en misschien ten hoogsten nuttig tegen elken vijand. Overeenkomstig dezen grondregel, had hij naauwelijks, in den laatsten oorlog tegen de Turken, het opperbevel over de russische armee bekomen, of hij deed aan den oostenrijkschen kommandeerenden Generaal weten: „dat hij aangekomen was, en dat, om 'er de Turken van te onderrigten, hij ze, binnen weinige uren, zoude aantasten." De Oostenrijker, die zich sedert vele maanden slechts in een verdedigingsstand hield, vroeg een uitstel van weinige dagen, *Suwarow* hernam: „doet zoo als het u behaagt; voor mij, ik zal met mijne Russen oogenblikkelijk de Turken aangrijpen, en alleen hen weten te slaan." Hij hield woord; en toen de Oostenrijkers op het slagveld kwamen, was de overwinning reeds beslist. De oostenrijksche Opper-Bevelhebber geloofde den overwinnaar te moeten gelukwenschen, en begaf zich naar deszelfs tent. Toen men hem kwam aanleiden, was *Suwarow* bezig met zich te doen verbinden van eene wonde, die hij had ontvangen in een gedeelte van het ligchaam, hetwelk men weinig aan zijne vrienden toont, en dat zulk een dapper man zekerlijk niet dan bij geval den vijand toegekeerd kon hebben. De Chirurgijn wilde juist 'er den pleister opleggen: „halt, schreeuwde *Suwarow*, en dat men mij naauwkeurig zeege, op welk een' afstand Mijnheer de Veld-Maarschalk zich bevindt." — op honderd passen. — „En thans?" — op vijftig. — „En nu?" — op twee. — „Legt den pleister," riep hij, en wendde het gekwetste deel naar den ingang van den tent. — „Mijn Generaal, zeide hij tegen den oostenrijkschen Veld-Maarschalk, verschoon den toestand waar in ik u ontvang; ik heb eene kleine kwetsuur bekomen, welke ik moet laten verbinden; gij zult dit een oud Soldaat niet kwalijk duiden."

Mijnheer de Veld-Maarfchalk maakte ftatigelijk zijne complimenten van gelukwenfching, en verzocht de vrijheid, om hem dezelve den volgenden dag te herhalen bij een geregeld bezoek. *Suwarow* noodigde hem op het ontbijt. Des anderen daags, op het bepaalde uur, kwam de Oostenrijker terug, vergezeld van eenen luisterrijken en talrijken ftoet. Men leidde hem binnen in den tent, alwaar zich noch tafel noch ftoel bevond. *Suwarow* lag op den grond, en had voor hem ftaan eenige potten gevuld met gort-pap. Toen de Oostenrijkers in traden, ftond hij bijna niet op, en zeide flechts: „ Mijn Generaal, gij vind mij reeds aan het ontbijt; kom, zet u aan mijne zijde, en proef: het is zoo flecht niet." 'Er bleef den Oostenrijkers niets anders overig, dan met hunne fchoone witte monteeringen op den grond te gaan zitten, en grutten te eten.

Tijdens hij voor het eerst ten hove gerospen was, in zijne qualiteit als Generaal-en-chef, ontmoedigde hij, op de trappen van het paleis, een kagchel ftoker: oogenblikkelijk geeft hij hem de hand, ombelst hem met veel beleefdheid en bevestigt zich in deszelfs vriendfchap. „ Zie daar mij aan het hof, zeide hij tegen die hem omringden, dit is een onbekend hand voor mij: men heeft mij gezegd, dat het onbeduidendst wezen ons 'er dikwijls nadeelig kan worden: dierhalve moet ik een ieder tot vriend zoeken te krijgen."

Potemkin nam de rol van gek, welke *Suwarow* fpeelde, voor zijn waar karakter, en zocht, doch te vergeefs, de Keizerin hiervan te overtuigen. Niettemin ftond *Katharina* 'er op, dat *Suwarow* den raad zou te bijwonen, waar in beraadflaagd moest worden over het plan van krijgsverrigtingen, voor den volgenden veldtogt, tegen de Turken. *Suwarow* uitte 'er zoo vele gekheden en buitenfpoorigheden, dat niemand iets 'er van konde begrijpen, en *Potemkin* heen ging, aan de Keizerin zeggende: „ ik had wel voorzien, dat men uit dien gek niets zoude verkrijgen." Naauwlijks was hij weg, of *Suwarow* ftelde, in eene redevoering, vol kracht, bewijs en duidelijkheid, zijn ontwerp van veldtogt voor, hetwelk aangenomen werd, en waar van, gelijk men weet, het fchitterendst gevolg de verdienfte bewees. De Keizerin betuigde hem hare verwondering, dat hij niet op deze wijze gefproken hadt, toen de Prins *Potemkin* tegenwoordig was. „ Ik fpreek tegen elk in de taal, die hij verftaat," antwoordde *Suwarow*.

Toen *Paul de Ifte* de pruisifche monteering bij zijne troepen wilde invoeren, veroorloofde zich *Suwarow* eene wezenlijke daad van ongehoorzaamheid: hij weigerde de bevelen des Keizers ten uitvoer te brengen, aangaande dat gedeelte van de armee, hetwelk onder zijn opzigt ftond, en liet zich in bittere bewoordingen jegens den monarch uit. *Paul de Ifte* floot hem van den dienst uit, en ontnam hem alle zijne eertitels. *Suwarow* verkondigde oogenblikkelijk zijn voornemen, om zich in de nabijheid van een klooster te begeven, en daar eene monnikke leefwijs aantenemen. Hij beloofde een zeker aantal boeren aan die genen zijner oude vrienden en officieren van minderen rang, welke hem wilden volgen. Vele hunner namen inderdaad hun ontslag. De Keizer liet dezelve gevangen zetten op de citadel. Deze arme lieden, ontrukt aan alle hunne bezigheden, verloren een gedeelte van hun vermogen en ondergingen alle foorten van verdriet. Zeer weinige van hen, hebben de beloonigen ontvangen, door *Suwarow* hen toegezegd, tot prijs hunner verknochtheid. Weder in genade bij het hof gekomen zijnde, heeft hij zijn woord weten uitteftellen, onder vele lage uitvlugten, welke ik niet zal aanhalen.

Het vertrek van *Suwarow*, naar zijne verbanningsplaats, was waarlijk een grappig tooneel. Hij deed de ordens-teekenen, waarmede hij bekleedt was, op ftoelen leggen, en het getal 'er van was buitengemeen; hierna ging hij tot ieder van dezelve, maakte 'er diepe buigingen voor, kuste 'er van verfcheiden, en nam van hen, met luider ftemme, het redelijk afscheid; niets met zich mede nemende, dan het afbeeldfel van *Katharina*, met briljanten omzet.

De omftandigheden verpligten *Paul de Ifte*, *Suwarow* terug te roepen op het toneel zijns roems. Een veldjager, die hem een brief brengt, eigenhandig door den Keizer geschreven, komt aan op het oogenblik, dat hij eene eenzame wandeling doet. Den last hebbende, den grootften haast te maken, laat hij zich naar den Generaal voeren, en biedt hem eerbiedig den hoogen brief aan. *Suwarow* leest het opschrift, alle zijne vormalige titels benoemende: „ deze brief is niet aan mij, zegt hij tegen den courier; Veld-Maarfchalk-Generaal! dit ben ik niet; Ridder van die en die orde! dit ben ik niet;" gaande dus voort bij iederen titel te herhalen: „ dit ben ik niet!" De courier fmeekte hem, den brief te willen openen. „ God beware mij, riep *Suwarow* uit, een brief des Keizers te willen openen, welke niet aan mij luidt!" De arme courier was verpligt, bevende van angst, den brief terug te brengen, zoo als hij denzelven, gebragt had. De Keizer maakte zich niet moedelijk; maar fchreef eenen tweeden brief, met een zeer eenvoudig opschrift. Dezen ontvangende, riep *Suwarow* op de knieën, kuste denzelven zeer eerbiedigelijk, en begaf zich zonder uitftel op weg.

Te Petersburg gekomen zijnde, liet de Keizer hem complimenteeren door zijn gunfteling, den Graaf *K*..... Men meldt dezen aan. „ *K*.....! roept *Suwarow*, de Graaf *K*. ...! Mij is niet eene rusfifche familie van dien naam bekend. Overigens, laat hem binnen treden." De Graaf binnen gekomen zijnde, vraagt hij hem zelven nogmaals naar zijnen naam, fpeelt bij voortduring den verbaasden, en verzoekt hem te zeggen, van waar hij geboortig is. De Graaf, een weinig onthutst, antwoordt eindelijk: „ ik ben in Turkyen geboren; het is aan den gunst van den Monarch, dat ik mijnen titel verfchuldigd ben."

„ Zoo, zegt *Suwarow*, gij hebt dus zekerlijk eenige uitftekende dienften bewezen. Bij welk corps hebt gij gediend? Bij welken veldheer zijt gij tegenwoordig geweest?" — Ik heb nimmer in de armee gediend. — Nimmer! Gij werd dus in de burgelijke zaken gebruikt? En bij welk miniflerie?" — Ik heb niet een miniflerie gediend; ik was altijd bij den doorluchtigen perfoon van Z. M. — „ Wel mijn Hemel! en in welke qualiteit?" — De Graaf mogt zich draaijen of wenden, hij was eindelijk verpligt, de verfchrikkelijke bekentenis af te leggen, welke de onbarmhartige *Suwarow* hem wilde afpersen. „ Ik was de eerfte Kamerdienaar van Z. K. M." — Zoo, dat is wel, riep *Suwarow*; en zich tot zijne bedienden wendende, welke tegenwoordig waren, zeide hij tegen zijn' Kamerdienaar: „ *Iwan*, ziet gij dezen Heer! hij is geweest het geen gij zijt; in waarheid, hij was bij onzen zeer genadigen Souverein. Zie eens, welk een' fchoonen weg hij afgelegd heeft! Hij is Graaf geworden; hij is verfierd met de ordens van Rusland. Dierhalve, gedraag u wel *Iwan*! wie weet wat gij nog ten eenigen dage worden kunt?" Dit tooneel geeindigd zijnde, verzocht hij den Graaf, die vernederd en verflagen daar ftond, hem dat gene te zeggen, waar mede hij van 's Keizers wege gelast was.

Suwarow leefde niet op den besten voet met zijne echtgenoote, en eindigde zelfs, met zich te doen fcheiden. Ondertusfchen, ging hij voort, gedurende eenige jaren, met haar alle oplettendheden te bewijzen. Eens, op een tijd, zijnde den verjaardag van zijne echtgenoote, bevond hij zich op meer dan 100 werften (25 uren) afftaand van haar. Hij gaat op reis, en komt des morgens zeer vroeg aan voor het huis, daar zij woonde. Hij vernoemt, dat zij nog flaapt; hare bedienden willen haar wekken; hij verbiedt dit, en beveelt hen allen, om haar bij het ontwaken te zeggen, dat *Suwarow* gekomen was, om haar geluk te wenfchen. Waarop hij weder in zijn rijtuig trad en vertrok. Men kan zich voorftellen, hoedanig de verwondering dezer Dame was, toen zij dit wonderlijk bezoek vernam.

Hij beminde tedelijk zijne dochter; en inderdaad was zij alle de liefde eens vaders waardig. Toen lang kuste haar de grijsaard de handen, en noodigde een' ieder, welke daar bij tegenwoordig was, aan, om, op zijn voorbeeld te betuigen, dat zij eene uitmuntende dochter was: dikwijls, bij diergelijke gelegenheden, liep hij rondom de kamer, fpringende als een kind.

Bij de terugkomst van *Suwarow*, te Petersburg, uit den laatften veldtogt, had men een appartement in het keizerlijk paleis voor hem gemeubileerd, en groote toebereidfelen gemaakt tot zijnen plegtigen intogt. Maar voor dat hij aankwam, veranderde de wind ten hove, en in plaats van een triumph, vond hij 'er flechts een koel onthaal. Hij nam zijn intrek in een burgerhuis, en men deed, als of men hem niet opmerkte. Deze ondankbaarheid verfcheurde de ziel van *Suwarow*, en het verdriet fleepte hem weldra ten grave. Het is waar, dat zijn onbezield ligchaam publiek ten-toon werd gefteld, onder een verhemelte, omringd van alle zijne eereteekenen; doch de zaal was zoo klein, dat 'er flechts een gering aantal perfonen te gelijk in konden toegelaten worden. Hij werd begraven met al de eerbewijzingen, verfchuldigd aan zijn' rang van Veld-Maarfchalk-Generaal, en de Keizer zelf woonde, te paard gezeten, de plegtigheid bij.

Suwarow ondervond het gewoon noodlot van zoo vele groote mannen, van zijn geluk te overleven. In later tijd, deed *Paul den Ifte*, hem een ftandbeeld oprigten op het exercitie-veld, digt bij den zomer-tuin, waar reeds een obelisk ter eere van *Romanzow* geplaatst was; ondertusfchen, werdt dit gedenkteeken niet voltooid, dan onder de tegenwoordige regering. *Alexander de Ifte*, met zijn geheele hof, verwaardigde zich 'er bij te zijn, toen men, in tegenwoordigheid van den zoon van *Suwarow*, het ftandbeeld plegtiglijk plaatfte. Het is van weinig waarde als kunstgewrocht, en in de evenredigheden is men niet geflaagd; voor het overige, in een hoek van het plein geplaatst, is het niet zigtbaar, dan voor de wandelaars, welke naar den zomer-tuin gaan. In de kerk van Alexander-Newski, welke in eenige opzigten het Pantheon van Rusland is, wijst eene eenvoudige bronze tafel, met den naam van *Suwarow*, en waar boven een altijd brandende lamp hangt, de plaats aan, waar deze beruchte krijgsman begraven ligt.

MINISTERIE van FINANTIEN.

*** *De Land Drost in het departement Gelderland* zal, ingevolge dispofitie van Zijne Excellentie den Heere Minister van finantien, vervat bij deszelfs misfive van den 29ften Augustus jl., en die, uit kracht van 's Konings decifie, van den 22ften bevorens, ten overftaan van een der Heeren Assesforen, door den Rentmeester der natemeldene domeinen, op Donderdag den 24ften November dezes jaars, ter voormalige gedeputeerde kamer binnen Zutphen, des voormidda s ten elf uren, publiek, doen inzetten, en 14 dagen daarna, zijnde den 8ften December deszelfden jaars, ter zelver uur en plaats, bij loeffig, aan den meestbiedenden of hoogstmeinenden verkoopen, het zij in perceelen of massa, de hierna gespecificeerde ongereede goederen en tiendens, gehoorende tot de nationale domeinen in Gelderland, in het kwartier van Zutphen gelegen, als:

Onder het land-rentambt van *Zutphen:*

T I E N D E N S,

1. Den grooten bergfchen tiend, in 9 blokken,
2. Den kleinen bergfchen tiend,
3. Den warnsveldfchen tiend,
4. Den eefder tiend,
5. Den gorfelfchen tiend,
6. Den tiend uit groot Muizegat,
7. Den tiend uit klein Muizegat.

Beiden in den Toldyk, onder Steenderen gelegen;

Onder het rentambt van den *Schuilenburg:*

T I E N D E N S,

1. Het oosterveld,
2. Den oosterveldfchen weg,
3. Den emmerikfchen weg,
4. Den wykfeldfchen tiend,
5. De bovendykfchen tiend,
6. De broek tiend,
7. De roelofs tiend,

O N G E R E E D E G O E D E R E N,

1. Het erve, de kuiperij,
2. Een hofje, dilmers huisplaats,
3. Kort houwers haafken,
4. Een weide, de pinne,
5. Een weide, de kolvers;

En zulks op conditien van verkooping, welke acht dagen vóór de velling, en vervolgens, ter lezing zullen liggen ter Secretarie van Finantien van het Land-Drost-Ambt van Gelderland, als mede bij des bovengemelde Rentmeester.

Zullende door de respective pachters en bouwlieden de noodige aanwijzing gedaan worden.

*** De Rentmeester der Domeinen, herkomende van den Vorst van Nassau, gelegen in- en onder de jurisdictie der ftad Veere, *A. J. Martinisfen*, adverteert, door deze, dat hij op last van Zijne Excellentie den Minister van Finantien, op den 15den November aanftaanden, publiek, ten overftaan van den Commisfaris *E. Temminck*, des voordemiddags ten 10 uren, binnen de ftad Veere, zal verpachten, de volgende goederen, als:

1°. Den kooren-windmolen, ftaande binnen gemelde ftad.

2°. Een zeer fchoone en wel getimmerde hofftede, gelegen in de orange-polder, met de daar bij gehoorende landen, huizinge en verdere getimmertens, groot aan zaaij- en weiland 293 gemeten 19 roeden, aan dijken 36 gemeten, en aan gorsfe ofteschorre 130 gemeten.

3°. De landen gelegen in- en aan den Wilhelmina polder, met en benevens het veer van gemelden polder, op Wolphaarsdijk en Zuidbeveland.

4°. De hofftede genaamd de orange-zon, met de daar bij gehoorende landen, gorsfingen, dijken huizinge en verdere getimmertens.

5°. Eene huizinge en fchuur, met de daar bij zijnde erven en gorsfen, op de tweede partij Oostduinen.

6°. Een huizinge, met daar bij gehoorende hofje, genaamd Molenberg.

Alles gelegen in- en onder de ſtad Veere, in het eiland Walcheren; kunnende de gemelde goederen, reſpectivelijk worden aanvaart met ultimo April en ultimo September 1809; die intuſſchen eenige nadere informatien begeeren, adreſſeere zich bij den voornoemden Commisſaris, in den Haag, en voorts bij den Rentmeester binnen Veere, alwaar van nu af aan de conditien ter lezing zijn liggende.

De Rentmeester voornoemd.
A. J. MARINISSEN.

*** *De Rentmeester van 't domein Liesveld*, als daartoe behoorlijk gequalificeerd, zal, op Zaturdag den 19den November 1808, 's morgens ten tien uren, op den huize te Liesveld, in 't openbaar, ten overſtaan van 't plaatſelijk beſtuur, verpachten en verkoopen: omtrent negen morgen vierjarig best rijsgewas, twee en een half morgen elst, oud 6, 10 en 11 jaren, en laatſtelijk 94 zware ijpe boomen, ſtaande op de laan voor de poort van het huis te Liesveld. Alles digt bij de rivier de Lek en zeer gemakkelijk tot de vervoering.

*** *De Rentmeesters der domeinen van het koningrijk Holland, A. C. van Gilſe* en *P. J. Adan*, als daar toe ſpeciaal gemagtigd, zijn voornemens, onder approbatie van de Commisſie van administratie, reſideerende te Breda, op Dingsdag den 22ſten November 1808, 's morgens ten 10 uren, ten overſtaan van die van den Geregte van den Oudenbosch, ten huize van *Pieter van de Woestenberg* aldaar, in 't openbaar te verpachten, den wind-koorn-molen van den Oudenbosch voorſchreven, voor den tijd van ses jaren, aantevaarden 1°. Januarij eerstkomenden.

De conditien liggen van ſtonden aan ter viſie, ten kantoren van opgenoemde Rentmeesters, binnen Rotendaal en Wouw, reſpective.

*** Mr. *B. J. van der Horst, Commisſaris tot het werk der verponding, in het reſort Zutphen, arrondiſſement Doesburg*, adverteert en waarſchouwd hiermede alle de belanghebbenden: dat, bij gelegenheid der algemeene herziening en tauxatie, welke van wegens het gouvernement voor het middel der verponding is geſchied, zijn getauxeerd alle gebouwen, zonder onderſcheid, met uitzondering:

1°. Van de gebouwen, geene woonhuizen zijnde, waar in fabrijken of trafijken gedreven of geëxerceerd worden;

2°. Van de molens;

3°. Van de publieke gebouwen, eigendommen van het gemeene land, ſteden of plaatſen, dewelke onverhuurd zijn, en tot 's lands, ſtads of plaatſelijke en publieken dienst gebruikt worden.

4°. Van kerkgebouwen, diakonie- arm- en weeshuizen, onverhuurd zijnde, en door armen of gealimenteerden *gratis* bewoond.

Dat van de buitenhuizen en kaſteelen alleenlijk zijn getauxeerd en aangeſlagen, de gebouwen met de tuinen, zonder land, bosch of dergelijke; en dat de ledige erven en huisplaatſen, de tuinen met en zonder tuinhuizen en koepels, in of bij de ſteden en plaatſen gelegen, en eindelijk ook alle de bouwhuizen zonder de landerijen, in de tauxatie en aanſlag begrepen zijn.

Dat aan de eigenaren van alle zoodanige gebouwen, welke, in voege voorſchreve, ten gevolge der algemeene herziening en tauxatie, in de nieuwe verponding zijn aangeſlagen, overeenkomstig het koninklijk decreet van den 4den December 1807, en de koninklijke decisie van den 7den September 1808, n°. 10, gelegenheid zal worden gegeven, om hunne bezwaren, zoo zij die vermeenen te hebben, optegeven en daar van redres te verzoeken.

Dat, ten dien einde, van wegen hem Commisſaris, aan elk bewoond gebouw, door een Deurwaarder zal worden afgegeven een extract uit het register van den aanſlag in de nieuwe verponding.

Dat derhalve, voor zoo verre de eigenaars zelve hunne gebouwen niet mogten bewonen, zij het bovengemeld extract bij de bewoners derzelven kunnen bekomen en afhalen.

Dat de eigenaars van ledigſtaande huizen, of gebouwen, van ledige erven of huisplaatſen, van losſe ſchuren, turf, tabak- ſchuren of meekoven, dagelijks hunne extracten ten kantore van hem Commisſaris zullen kunnen bekomen en afhalen.

En dat alle zoodanige eigenaars, welke met den aanſlag hunner gebouwen of erven zullen vermeenen bezwaard te zijn, binnen den tijd van veertien dagen, een request tot hertauxatie zullen kunnen inleveren aan den Heer Land Drost van het departement; en bij onſtentenis verſtaan worden en gehouden zijn in den gedanen aanſlag te berusten: alles in dier voege, als tot elks inlichting zal worden opgegeven bij het extract uit het register van den aanſlag, hetwelk door ieder eigenaar zal te bekomen zijn.

Doesburg, den 31ſten October 1808.

De Commisſaris voornoemd,
B. J. VAN DER HORST.

*** *Jac. Jongbloed, Commisſaris tot de introductie van het middel der verponding, reſort Sneek, arrondiſſement Lángweer*, adverteert, dat hij, wegens het diſtrict Doniawarſtal, en zijn gequalificeerde, de Heer *Johs. Hanzens*, wegens het diſtrict Lemſterland, ten gevolge koninklijke wet, van den 14den April 1808, (met approbatie van den Heere Land Drost,) met den 7den tot den 14den November aanſtaanden ingeſloten, (exceptis des Zondags,) vaceeren zullen tot den ontvangst van den zesden termijn der voorbetaling op de verponding, d'A°. 1808, mits adres der additioneele ſtuivers, aan Lemſterland geaccordeerd; zullende (elk bij het eerſte termijn geſchied is,) de betaaldag voor elk dorp beſtemd, bij affixie van biljetten, aflezing en trommelſlag, nader worden bekend gemaakt; tevens zij een ieder bedacht, om als dan de quitantien van den eersten termijn te vertoonen.

MINISTERIE van BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** Tot narigt der daarbij belanghebbenden dient, dat de *Commisſie van landbouw*, in het departement *Groningen*, hare gewone herfst-vergadering zal houden, op Woensdag den 15den November 1808, des voormiddags ten tien uren, in 's lands huis achter de muur, te Groningen.

J. E. WINTER, *Secretaris.*

*** *De Commisſie tot de landbouw in het departement Utrecht* zal hare ordinaire vergadering houden, op Vrijdag den 11den November 1808, op het landſchapshuis te Utrecht, des voornoens ten 11 uren.

MINISTERIE van OORLOG.

*** *De Minister van Oorlog* brengt, hiermede, ter kennisse van een ieder, dien zulks aangaat, dat de prijzen der onderſcheidene artikelen van subsistentien, aan de troepen in dit koningrijk gedisterbueerd worden, de volgende *verhooging* en *vermindering* hebben ondergaan.

Leverantie van *W. van Ryn*, voor het gehoele koningrijk, (Oostvriesland uitgezonderd,) vanden 1ſten April, tot en met den 30ſten Junij 1808.

1808. VERHOOGING.

April	11/16	penning per ration vleesch.
	7/7	haver.
Mei	10 2/5	haver.
Junij	6 4/7	haver.

VERMINDERING.

April	6 22/23	penning per ration brood.
	9 1/3	hooij.
	5 10/15	ſtroo.
	2 7/18	jenever.
Mei	6 5/43	brood.
	8	vleesch.
	9 4/5	hooij.
	5 3/6	ſtroo.
	1 7/9	jenever.
Junij	6 17/23	brood.
	1 5/8	vleesch.
	13 1/2	hooij.
	6 3/20	ſtroo.
	1 1/4	jenever.

Amsterdam, den 31ſten October 1808.

De Minister voornoemd,
J. W. JANSSEN.

*** De Luitenant der artillerie *Wentel* zal, ingevolge autoriſatie Zijne Excellentie den Minister van Oorlog van het koningrijk Holland door den Commisſaris Rapporteur van het diſtrict Bergen-op-Zoom, *A. van Overſtraten*, op Maandag den 7den November 1808, te Steenbergen, doen verkoopen een groote quantiteit droege turf, liggende in 's Lands Schuur aldaar.

Die daar toe gadinge heeft, komen op voorſz. dag, des 's morgens 10 uren, bij *J. Slootman*, aanhoore de conditie en doen zijn voordeel.

MINISTERIE van JUSTITIE en POLITIE.

*** Gedurende de laatſte ſtormen zijn, langs de ſtranden van Texel en 't Eierland, aangeſpoeld en onbeheerd geborgen, eenige vaatjes wijn, jenever, brandewijn, azijn en boter, twee ſcheeps-jollen en een ſpil, benevens een gedeelte van een ſcheeps-vleet, beſtaande in twee masten, eenig gekapt want, loopend touwwerk, enden ryl-enz.

Terwijl die genen, welke eenig regt van eigendom op de goederen ſus ineert te hebben, wordt verzocht, zich, binnen veertien dagen, bij behoorlijke bewijzen dien aangaande, te adreſſeeren aan *Martinus Engeveld*, Baljuw en Opper-Stranvonder van gemelde eilanden.

JUDICATURE over de Middelen te Water en te Lande.

*** Den ondergeteekende *Subſtitut-Fiskaal der middelen te lande in het departement Braband, reſort Grave* notificeert, bij deze:

Dat, op Woensdag, den 31ſten Augustus 1808, na zonnen ondergang te Beugen, lande van Cuyk, reſort voorn., door den rijdenden Commies ter recherche *F. Heerkenrath*, is aangehouden en in beſlag genomen acht-en-dertig en een half anker rijnſche wijn, in twee vaten, geladen op een kar met drie paarden beſpannen, gevoerd, blijkens volg-brief, bij bevonden, door den voerman *Walters van Zanten*, en houdende, de deſig. alleen, *A. C. Ryke*, te Boxmeer.

En dat dienvolgens aan wien voorſz. aangehouden en in beſlag genomen wijn behoort, zoo worden, bij deze, alle en een iegelijk, die daar regt mogten pretendeeren, opgeroepen, om zich behoorlijk bekend te maken, binnen drie weken na dato dezes; ten effecte en op peine als art. 40 van het reglement op de manier van procedeeren bij de invordering der middelen te lande, gevoegt bij de generale ordonnantie op de invordering dier middelen, gearresteerd den 19den Januarij 1806, is ſtatueerd.

Grave, den 2den November 1808. J. A. KRIEGER.

DIRECTIE van den WATERSTAAT.

*** *Het Gemeente-Beſtuur van Nieuwkoop en Woerden*, is voornemens, Donderdag den 24ſten November 1808, des morgens ten 10 uren, ten huize van *Hendrik Koperdraat*, te Nieuwkoop, publiek aan te besteden het ſlekken of maken van eene nieuwe ſluis te Slikkerdam, bij Achttienhoven; waarvan de beſtekken ter leezing liggen ten huize van voornoemde *Koperdraad en Steven van Dam*, te Nieuwkoop; alsmede in het Raadhuis te Nieuwveen, bij *Cornelis de Horre*, aan den Uithoorn; bij de Wedeuwe *Reniers Verweſt*, te Zwammerdam; en in de Ster, te Alphen.

Iemand nader informatie begeerende, kan zich deswegens vervoegen bij Secretaris van Nieuwkoop voornoemd.

OPPER-DEPARTEMENT van de JAGT.

*** *De Opper-Jagermeester van de Kroon* brengt, hier mede ter kennisse van de daarbij belanghebbenden:

Dat alle die genen, welke, ingevolge het geſtatueerde bij het reglement op de viſcherijen, zullen verlangen, hunne eigendommelijke verpachte viſchwateren ter ſecretarie van het Opper-Departement der jagt en Viſcherijen te laten regiſtreeren, zich uiterlijk vóór den 1ſten Februarij 1809, ſchriftelijk aan den Officier der jagt van het jagt-district, waarin het viſchwater gelegen is, of, in meer jagt-districten gelegen, aan één der jagt-Officieren van één dier districten zullen moeten adreſſeeren, en, het opgave van de veronderſtelde grootte, ligging en ſtrekking van het viſchwater, daar van de regiſtratie te verzoeken; wetende alle wateren, welke vóór dien tijd niet ter regiſtratie zijn aangegeven, ingevolge art. 12 van het reglement op de viſcherije, gearresteerd den 23ſten September 1808, gedurende den jare 1809, als publieke viſcherij aangemerkt worden: gelijk mede alle de gene, welke begeerte akte, om in de publieke viſcherijen te viſchen, of wel door een ander voor hun te doen viſchen, als mede, om regiſtratie der certificaten, dat zij van de viſcherij hun gewone kostwinning maken of in viſchen doen, zullen verlangen te verkrijgen, zich vóór primo December 1808 ſchriftelijk aan den Officier der jagt van het jagt-district, alwaar de verzoeker woonachtig is, moeten vervoegen, en mede bepaald opgeven welk soort van akte, of welke regiſtratie zij verlangen; zullende de verzoekers gehouden zijn, om de aktens, welke zij zullen verzocht hebben, en die aan hun door den Opper-Jagermeester zijn verleend; op den tijd door den Officier der jagt aan hun te bepalen, bij denzelven te lichten, en het daar voor verſchuldigde te voldoen, en voorts op geene verzoeken tot de viſcherij betrekking hebbende, door den Opper-Jagermeester niet gedisponeerd, welke niet aan de Officiers der jagt, op de voorſchreven wijze, zijn ingeleverd, en door dezelven aan den Opper-Jagermeester ingezonden.

Den Haag, den 6den October 1808.

De Opper-Jagermeester voornoemd,
L. VAN HEECKEREN.

BIJ HET BUREAU DER KONINKLIJKE COURANT, *te Amsterdam.*